

Verslag scootmobieltocht 6 juni 2017

Zelden heeft het op een tocht van Best on Wheels zo hard gewaaid als op de tocht van 6 juni 2017 naar de Kienehoef in Sint Oedenrode. Een legendarische tocht zou het worden. Op de heenweg zwiepten de hoge, ranke bomen langs de route al of het een lieve lust was. Juist vandaag reden we door het populierenlandschap tussen Best en Rooi. En als er bomen zijn die een maximum aan geluid kunnen produceren door de wind, dan zijn het de populieren wel. Je denkt midden in een storm te zitten.

En het was bij de start op de Raadhuisplein zo zonnig begonnen. Geen vuiltje aan de lucht. Mooi blauw. Hier en daar een plukje wolk, beschenen door de zon. Maar voorzitter Frans wist wel beter. Hij had de weersverwachting bekeken en die voorspelden dat het weer in één keer zou omslaan: windkracht 5 met zeer forse windstoten en stortbuien. Er waren meer scootmobielerders die dat hadden gehoord of gezien. Er stonden dan ook niet meer dan 20 mensen, fietsers inbegrepen, aan de start. Frans was van huis vertrokken met het voornemen de tocht voor vandaag af te gelasten. Geen sprake van! protesteerden de aanwezigen, en zij wezen naar de stralende zon aan de hemel. En zo vertrokken we dus, twee groepen na elkaar, de storm tegemoet.

Vorbij de Vleut, op de binnendoorweg naar Boskant begon dat tot ons door te dringen. Flink wat afgewaaid takken op de weg dwongen om er tussendoor te laveren. Eén was zo groot dat hij de hele weg versperde en de andere Frans hem moest wegslepen om erdoor te kunnen. De 'handenpauze' bij de sportkantine van Boskant was dan ook zeer welkom. Maar het bleef keihard waaien - met zware windstoten. Via de Bobbenagelseweg bereikten we toch de Kienehoef voor de pauze. Of eigenlijk was het niet Kienehoef, maar de nieuwe houten uitspanning 'Helden van de Kien'. Je moet er onder een grote poort door om te belanden op een breed terras met uitzicht op een meertje met romantische brug.

In plaats van op het terras kozen we toch maar voor binnen. En dat bleek de enige juiste keus, want nauwelijks hadden we de eerste slok koffie naar binnen of het begon buiten flink te plenzen. Verticale stralen water vormden het decor. Gelukkig was het maar voor 5 minuten, want daarna scheen weer vrolijk de zon tussen de wolken door. Maar voor lang was dat niet. Op de terugweg, voorbij het kasteel van Rooi begon het plots te waaien als een orkaan. De regencapes die ijlings tevoorschijn werden gehaald, kon je met moeite vasthouden. Reusachtige vleermuizen leken het, die met hun vlerken de lucht befladderden. "Over mijn hoofd koepelt het grauwe zwerk, terwijl de wind huilend over de dakspanten jaagt" zou heer Olivier Bommel zeggen.

Bij de ene groep verschenen bij een boerderij langs de weg twee madonna's, de boerin en haar dochter die hier woonden en ons gauw van harte uitnodigden binnen te komen. Daar stonden we als nog net niet verzopen katten. De beide vrouwen onthaalden ons heel gastvrij en er werd in de woonkeuken heel wat afgelachen om elkaars grappen. Bij de andere groep, die langs de Dommel richting Liempde was gereden, stond er toevallig net een kapelletje op de plek waar het losbarstte. Daar was het Maria die stilzwijgend een aangename schuilplaats aanbod. Iemand bekeek op haar mobiel de buienradar en wist te vertellen dat het niet langer dan 10 minuten zou duren, want dan zou de wolkbreuk zijn overgetrokken. En ze kreeg gelijk. Daar scheen de zon weer in volle glorie, alsof er niks aan de hand was geweest. Maar de wind, die bleef wel. Werden we op de heenweg daardoor voortgedreven, op de terugweg moesten we er flink tegenop boksen. De wind was precies pal van voren. Voor de fietsers was het keihard trappen en bij de scootmobielerders bleven er twee plots stilstaan. Die stopten ermee. Een daarvan bereikte uiteindelijk toch nog Best, maar de ander moest worden opgehaald.

Je zou zeggen dat de meesten nu wel spijt hadden van hun keus bij de start om de tocht door te laten gaan. Maar dat was helemaal niet het geval. Iedereen had toch genoten van deze enerverende tocht, die best een bijzonder plekje verdient in de annalen van Best on Wheels.

John Peeters